

Oponentní posudek diplomové práce pana Bc. Petra Kupy na téma:

Inženýrskogeologické poměry v trase vybraných zářezových úseků
dálnice D7 mezi Prahou a Louny

V posuzované diplomové práci je zadané téma zpracováno na 59 stranách textu, v soupisu dokumentačních bodů a použitých archivních vrtů. Ty tvoří vázanou přílohu č. 1, ostatní přílohy, mapy a inženýrskogeologické řezy přílohy č. 2 až 9 jsou volné.

Již v úvodu svého posudku bych chtěl pochválit vedoucího diplomové práce i autora za velmi vhodně vybrané inženýrskogeologické téma diplomové práce a jeho obsáhlé zpracování. V deseti kapitolách je postupně probrána dosavadní prozkoumanost území, geologické, morfologické, hydrologické a hydrogeologické poměry. Je popsán i průběh hodnocené dálnice D7 mezi Buštěhradem a Louny. K této části práce mám dvě připomínky. S ohledem na rozsáhlou tektoniku závěrečné části hodnocené trasy, dokumentovanou v příloze č. 4, a zjištěný zlom přímo v zářezovém úseku C – C' Louny průmyslová zóna, bych očekával samostatnou podkapitulu na téma tektonika. V podkapitole 4.4 Hydrologické a hydrogeologické poměry bylo třeba, mimo citace z literatury, využít i vlastní pozorování a posoudit vliv hlubokých zářezů na stávající hydrogeologické poměry.

Stěžejní částí diplomové práce je popis čtrnácti zářezových úseků a zejména pak podrobná dokumentace čtyř vybraných. Poněkud matoucí je různé očíslování těchto úseků v jednotlivých kapitolách. Vybrané zářezové úseky jsou podrobně popsány v kapitole 7 a dokumentovány přílohami 6 až 9. Tato kapitola a přílohy prokazují, že diplomant mimo získané vědomosti má schopnost je využít při řešení praktických inženýrskogeologických problémů. Domnívám se ale, že při své budoucí činnosti na méně rozsáhlých zakázkách je vhodnější pod termínem geotechnický typ uvádět vždy pouze horninu nebo zeminu s charakteristickými geotechnickými vlastnostmi. Nikoliv, jako v předložené práci, kdy je pod geotechnickým typem uvedeno jedno horninové prostředí včetně zvětralých a rozložených partií.

V popisu sanovaných úseků se pravděpodobně jedná o použití gabionových stěn, nikoliv armokošů. Při popisu zářezů a svahových deformací někdy autor používá při udání polohy vůči povrchu terénu termín výška místo hloubka. Na straně 49 je mylně uvedeno, že řez C – C' v příloze č. 8 se týká zářezu Brandýsek místo správného zářezu Louny průmyslová zóna. Škoda, že si autor práce nepovšiml, že všechny dokumentované svahové deformace vznikly na svazích zářezu se severní nebo SV orientací. Získal by tak poznatek o vlivu kolísání teploty a vlhkosti na jejich stabilitu. V kapitole 9. Literatura a zdroje postrádám uvedení dvou zásadních norem: ČSN P 731005 Inženýrskogeologický průzkum a ČSN 736133 Návrh a provádění zemního tělesa pozemních komunikací. Pokud se nejedná pouze o opomenutí a autor diplomové práce je opravdu nepoužil, vřele mu jejich podrobné prostudování doporučuji.

Přes uvedené výhrady hodnotím práci na výbornou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 29.5.2019

RNDr. Jan Král